

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 693/2016
07.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.Г., због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези чланом 30 Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног И.Г., адвоката Д.Р. из Ч. и Т.Л. из К., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К-27/14 од 13.01.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-349/16 од 24.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 07.06.2016. године, једногласно, донео је:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног И.Г., адвоката Д.Р. и Т.Л., поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К-27/14 од 13.01.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-349/16 од 24.03.2016. године као неосновани у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу исти захтеви за заштиту законитости **одбацују** као недозвољени.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К-27/14 од 13.01.2016. године окривљени И.Г. оглашен је кривим, под тачком 1. изреке, за кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези са чланом 30. Кривичног законика (КЗ), за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 3-три године и под тачком 2. изреке, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези са ставом 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 6-шест месеци и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3-три године и 3-три месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору од 16.03.2014. године до 05.05.2014. године. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то ватреног оружја-пиштоља марке „...“, калибра ... мм, фаб.бр. ... са оквиром за пиштољ са два метка, а

окривљени је обавезан и да накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, док је оштећени М.К. за остварење имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Кж1-349/16 од 24.03.2016. године, одбио је као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, браниоца окривљеног И.Г., адвоката Д.Р. и Е.Г., оца окривљеног и пресуду Вишег суда у Новом Пазару К-27/14 од 13.01.2016. године, потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда, благовремено су поднели захтеве за заштиту законитости:

-бранилац окр. И.Г., адв. Д.Р., због повреде закона из чл. 485. став 1. тачка 1) у вези са чл. 485. став 2. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду о усвајању захтева, укине у целини првостепену пресуду Вишег суда у Новом Пазару К-27/2014 од 13.01.2016. године и одлуку донету у поступку по редовном правном леку Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-349/16 од 24.03.2016. године и предмет врати на поновно суђење и одлуку првостепеном суду и наложи да се ново суђење одржи пред потпуно измењеним већем,

-бранилац окр. И.Г., адв. Т.Л., због повреда Кривичног законика из члана 485. став 4. у вези са чланом 439. став 1. тачка „2“, са предлогом да се испитају пресуде Вишег суда у Новом Пазару К-27/14 од 13.01.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-349/16 од 24.03.2016. године у светлу навода из овог захтева, а потом да се захтев усвоји.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су поднети захтеви за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окр. И.Г. су неосновани у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док су у осталом делу захтеви недозвољени.

Браниоци окривљеног у поднетим захтевима за заштиту законитости истичу повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у односу на кривично дело из члана 113. у вези са чланом 30. КЗ и с тим у вези наводе да из чињеница и околности предметног догађаја које су утврђене побивљеним правноснажним пресудама, а тичу се поступака оштећеног М.К. и окривљеног, начина извршења дела и настале последице, произилази одсуство намере окривљеног да лиши живота оштећеног, односно да умишљајем окривљеног није била обухваћена смрт оштећеног као

последица извршења дела, већ само онеспособљавање оштећеног за напад и самим тим, да у инкриминисаним радњама окривљеног не стоје обележја кривичног дела за које је оглашен кривим већ другог кривичног дела, и то по ставу браниоца адв. Д.Р. кривичног дела тешка телесна повреда на мах из члана 121. став 5. у вези са ставом 1. КЗ, а по ставу браниоца адв. Т.Л. кривичног дела из области изазивања опште опасности.

Изложене наводе захтева Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

На основу чињеничног описа кривичног дела у питању које је оптужбом окривљеном стављено на терет и чињеничних утврђења у поступку-да је окривљени критичном приликом, због раније нарушених односа са оштећеним М.К. и члановима његове породице, у оштећеног у правцу груди испалио из пиштоља два пројектила, први са удаљености од око пола метра, који је погодио оштећеног у пределу леђног дела грудног коша наневши му описану лаку телесну повреду, а други са удаљености од око 2 метра који је погодио оштећеног у пределу доње половине десне надлактице наневши му описану тешку телесну повреду, при чему је био урачунљив и свестан да испаљујући пројектиле у правцу груди оштећеног, у пределу тела где се налазе витални органи, истог може лишити живота и то и хтео, с тим да смртна последица није наступила услед непрецизности при испаљивању пројектила, првостепени суд је правилно закључио да су овим радњама окривљеног остварена обележја кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези са чланом 30. КЗ. Прихватајући правну оцену првостепеног суда, другостепени суд је оценио као неосноване жалбене наводе браниоца окривљеног којима се указује на исту повреду закона, о којој је овде реч, дајући за ту оцену разлоге на страни 6 и 7 другостепене пресуде, које као правилне прихвата и овај суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Указујући на непостојање умишљаја окривљеног на лишавање живота оштећеног, као битног обележја кривичног дела у питању, браниоци окривљеног се у захтевима за заштиту законитости позивају на чињенично стање утврђено у побијаној правноснажној пресуди, али при том износе сопствено виђење чињеница и околности од значаја за оцену субјективног односа окривљеног према учињеном делу, другачије од утврђења и оцене суда истих и наводе да је оштећени започео свађу и да није утврђена тачна раздаљина са које је окривљени пуцао из пиштоља ка оштећеном (адв. Д.Р.), да је оштећени кренуо на окривљеног заједно са још једним лицем које је окривљеном притрчало иза леђа и да су пројектили испаљени у правцу руку оштећеног који део тела је током његовог агресивног понашања био највише активан, уз истицање разлога због којих друге могућности (пуцање у ваздух или у земљу) нису долазиле у обзир (адв. Т.Л.), па се овим наводима захтева бранилаца окривљеног у суштини оспорава чињенично стање у правноснажној пресуди, као погрешно и непотпуно утврђено.

Бранилац окривљеног, адв. Д.Р. као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, уз навођење недостатака пресуде који, по законском тексту, представљају наведену повреду и указивање да су у конкретном случају разлози

пресуде потпуно нејасни и у знатној мери противречни у погледу оцене суда исказа оштећеног.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП) могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП ни због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, па су захтеви бранилаца окр. И.Г. у делу у којем су поднети из наведених разлога, оцењени као недозвољени.

Из свих изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у делу у којем су захтеви одбачени као недозвољени.

Записничар
Наташа Бањац, с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.